

PMU

NUMMER 4 DECEMBER 2017

EN TIDNING FRÅN PMU

TEXTILARBETARNA
FÅR BETALA PRISET
FÖR VÅRA KLÄDER

UTRIKESMINISTER
WALLSTRÖM BJÖD IN
DR DENIS MUKWEGE

JUL- OCH PRESENTTIPS
FRÅN PMU SECOND-
HAND I STRÄNGNÄS

Rustar för ett bättre liv

Purnima från Bangladesh drömmer om att gå färdigt skolan

4 Språket ger hopp. Hos Kolfolket är undervisning på sitt eget språk nyckeln till att klara skolan.

10 Made in Bangladesh. Textilarbetarna betalar ett högt pris för att vi ska få billiga kläder.

15 Presenttips: Emmeli Asp ger julkalppstips från second hand-butikerna.

18 Det här är också bistånd: Häng med PMU:s påverkansstrateg Maria Bard en hektisk vecka på jobbet.

20 "Jag vill hjälpa utsatta kvinnor". Solange Kasiba vill uppmuntra flickor att bli aktörer istället för våldtäktsoffer.

Så är livet bakom sömmarna

Vi tittar på varandra under redaktionsmötet och börjar sedan leta febrilt i kläderna efter Made in-lapparna. Jodå, också i det här rum-

met har vi kläder som är Made in Bangladesh. Det är inget ovanligt, några av Sveriges största klädkedjor har sin tillverkning just där. Stora klädfabriksdistrikt som vi åker igenom när vi snitslar oss igenom Dhakas röriga trafik några veckor senare. 2013 ägde en av världens största industri-katastrofer rum just här när fabriken Rana Plaza kollapsade och 1 138 människor dog.

I den här tidningen har vi fokus på Bangladesh. En artikel handlar om hur situationen kan se ut bakom våra röda rea-lappar i butikerna, men vi har framför allt besökt de som har det tuffast i ett av världens fattigaste länder. Hos minoritetsbefolkningarna Mahle och Kol bor man i lerhus med kor och getter, jobbar på risfälten och barnen har svårt att hänga med i skolan eftersom de inte kan språket. De flesta vuxna är analfabeter. Men nu börjar det ske förändringar ute i byarna tack vare PMU:s partner SIL i Bangladesh som driver undervisning för de allra yngsta. Läs mer om Joshna, Shumi och de andras vardag och drömmar. Du får också ett antal presenttips, second hand så klart, och får hänga med i påverkansstrategen Maria Bards vardag, ett flackande mellan möten på UD, panelsamtal och SVT.

Hej förresten, jag heter Johanna och kommer vara er redaktör för tidningen några nummer framöver. Hör gärna av er!

Johanna Litsgård Lebourne
Redaktör, redaktion@pmu.se

FOTO: MADELEINE AHLGREN OCH JESSICA HEDMAN

Före- och efterbilder från en skola i Libanon

Målet med projektet var att renovera toaletter och vattenförsörjning vid fyra skolor i Libanon och samtidigt lyfta vikten av bra hygien och renlighet. Fräscha toaletter handlar inte bara om renlighet utan är också en säkerhetsfråga där möjligheten att stänga dörren kan förändra en skoldag för många - framför allt tjejer.

Fakta: Bangladesh:

- Bangladesh är ett av världens folktätaste länder. Jorden är bördig men låglänt, och landet svämmas ofta över av monsunregn och härjas av cykloner och flodvågor.
- Demokratin är bräcklig men fungerar hjälpligt. Två kvinnor har länge avlöst varandra vid makten.
- Jordbruk och textilindustri dominerar ekonomin och beroendet av bistånd är stort. Flera svenska klädföretag har produktion där.
- Det finns cirka 40 minoritetsbefolkningar, PMU:s partner SIL Bangladesh startade sitt arbete bland byarna 2009. Samarbetet med PMU startade 2014.

SPRÅK GER HOPP

Skolan mitt i byn förändrar livet för Kolfolket

Hos Kolfolket i Bangladesh är undervisning på sitt eget modersmål första steget ut ur fattigdom. Tack vare Kungälvspingstförsamling och PMU:s partner SIL Bangladesh får minoritetsbefolkningarna i Bangladesh lära sig läsa och skriva, men också undervisning om sina rättigheter som grupp. Beviset på att det fungerar hittar vi mitt i byn.

SOLEN STÅR HÖGT på himlen och termometern visar strax över 40 grader när vi kommer fram till byn Notunpara. Här bor den etniska minoritetsgruppen Kol, en av cirka 40 grupper i landet. Många kan varken läsa eller skriva med följderna att de inte känner till sina mänskliga rättigheter och fastnar i fattigdom. Husen i byn är byggda av lera, och

kor, höns och getter strövar fritt mellan hyddorna.

– Vi äter mest ris och linssoppa och jobbar på fälten under dagarna, berättar Maloti Tudu som bor tillsammans med sin man och barn i en av lerhyddorna.

SIL HAR ARBETAT i området sedan 2009 och har under den tiden startat en skola för de allra yngsta barnen där de får lära sig läsa på sitt ursprungsspråk Kol, men har även jobbat med sanitetsfrågor och med att undervisa föräldrarna om mänskliga rättigheter.

– Jag hoppas att minst ett barn per familj ska kunna gå i grundskolan, så att de sedan kan börja jobba med vård eller utbildning. Jag vill bygga upp Kolfolkets självförtroende. Genom att lära dem läsa och skriva på sitt eget språk, kan de sedan lära sig bengali och då förstå vad lärarna undervisar i högre klasser, säger Kolpona Murmur, lärarinna.

Shumi som är tio år har precis kommit hem från skolan.

Hon har på sig sin röda skoluniform och visar upp de nötta skolböckerna.

– Mitt favoritämne är bengali, berättar hon och läser upp ett stycke från en av böckerna.

När vi frågar vad hon vill bli när hon blir stor tvekar hon först och tittar på sin pappa. Alpona, som arbetar med SIL, förklarar att drömmar om framtiden är ovanligt, man lever mycket för dagen. Men när Shumi funderat en stund säger hon:

– Jag skulle vilja bli sjuksköterska, jag tycker om att hjälpa folk.

När vi pratar med Shumis mamma säger hon att hennes fokus ligger på att tjäna pengar så barnen kan gå färdigt skolan.

Shumi drömmer om att bli sjuksköterska.

– Mitt fokus ligger på mina barn. När jag ser ett papper är jag som blind fast jag har ögon. Jag vill att de ska kunna utbilda sig, och få ett annat liv än det jag har.

UNDER DE ÅREN som SIL:s arbete i byn pågått har stora förändringar skett berättar Nicholas Murmu, projektledare SIL.

– När byborna förstår sina rättigheter och vilken påverkan de kan göra som grupp har också förändringar skett i byn.

Det tydligaste beviset på det finns bara ett stenkast från där vi gör intervjun, byns brunn som funnits där sedan slutet av mars.

– En av grupperna vi undervisat bestämde sig för att besöka de lokala myndigheterna för att be om hjälp med att borra en egen brunn. Nu är den här, något de åstadkommit helt själva.

TEXT OCH FOTO: JOHANNA LITSGÅRD LEBOURNE

Purnima, 11 år,
har ansvar för
hemmet.

PURNIMA, 11, BÄR ANSVARET FÖR FAMILJEN

Joshna och Purnima har förlorat varsin förälder och bär ett stort ansvar för hemmen trots att de bara är tio och elva år gamla. I byn Goyepur tvingas barnen växa upp snabbt, men nu väntar förändringar.

PURNIMA SOPAR golvet inne i hyddan och plockar med disken från dagens frukost. Hon är elva år gammal och är den som har huvudansvaret för hemmet sedan hennes mamma dog för två år sedan. Familjen består nu av en yngre bror, pappa och farmor.

– På morgonen går jag upp och lagar frukost till alla och städar, berättar hon.

Hennes mamma, Rebecca, dog av epilepsi när Purnimas lillebror bara var ett halvår gammal. Det är inte ovanligt med sjukdomar i byn Goyepur. Hennes bästa kompis Joshnas pappa lever inte heller längre. När vi frågar henne vad hon brukade göra med sin pappa brister det.

– Han brukade natta mig,

säger hon medan tårarna rinner och hon springer in i huset.

Hennes mamma som står bredvid berättar att livet som ensamstående är extremt tufft.

– Om barnen blir sjuka och jag inte har pengar till medicin får jag försöka låna av mina vänner. Till middag äter vi mest ris, linssoppa eller potatis.

Husen är små och det märks att både barn och vuxna lider av undernäring. Men nu planerar PMU:s partner SIL Bangladesh att starta projekt i byn. Det finns ett stort behov av vaccinationer, barnen behöver få näringsrik mat och vuxna behöver få utbildning om hälsa, hygien och barns rättigheter. Dessutom planerar man undervisning på deras eget språk. Tyvärr är det många barn bland Mahlefolket som hoppar av skolan efter några år där en av orsakerna är att de inte hänger med i undervisningen.

– Jag skulle vilja bli doktor, så jag kan hjälpa folk, säger Joshna.

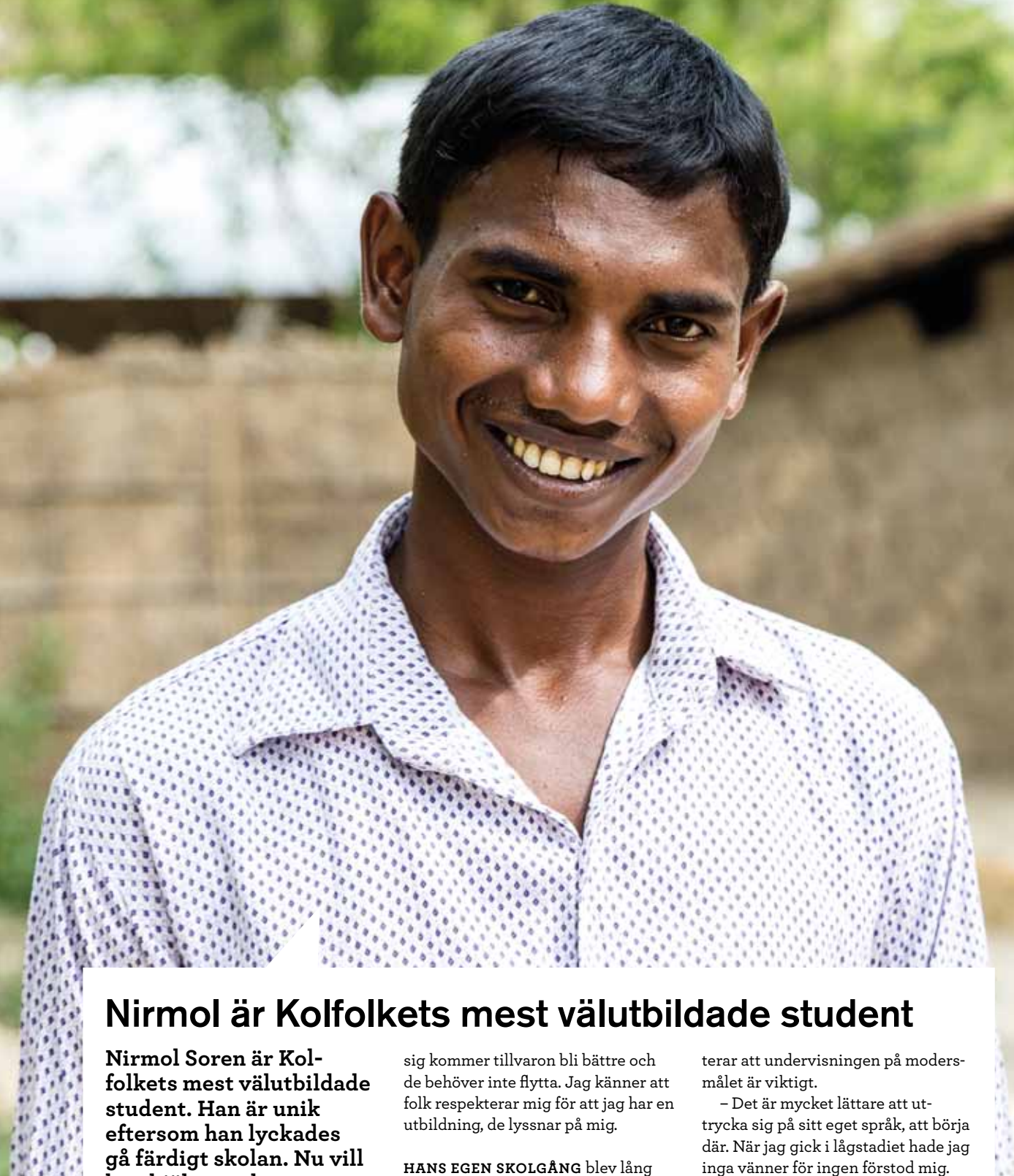
Hon säger att hon älskar skolan, men att det är svårt att hänga med i undervisningen då hon inte alltid förstår vad läraren säger. Hennes mamma fyller i.

– Jag vill att hon ska gå färdigt skolan. Mitt liv är över men hon har sitt framför sig.

TEXT: JOHANNA LITSGÅRD LEBOURNE
FOTO: ANNELIE EDSMYR

Joshna har svårt att förstå allting som läraren säger.

Nirmol är Kolfolkets mest välutbildade student

Nirmol Soren är Kolfolkets mest välutbildade student. Han är unik eftersom han lyckades gå färdigt skolan. Nu vill han hjälpa andra.

– **JAG VILL JOBBA** för att det ska bli bättre för Kolfolket. Om de utbildar

sig kommer tillvaron bli bättre och de behöver inte flytta. Jag känner att folk respekterar mig för att jag har en utbildning, de lyssnar på mig.

HANS EGEN SKOLGÅNG blev lång och lite brokig. De var ett gäng killkompisar som började samtidigt men efter några år var det bara Nirmol kvar i skolbänken. Han poäng-

terar att undervisningen på modersmålet är viktigt.

– Det är mycket lättare att uttrycka sig på sitt eget språk, att börja där. När jag gick i lågstadiet hade jag inga vänner för ingen förstod mig. Nu jobbar jag själv i en grundskola.
TEXT: JOHANNA LITSGÅRD
LEBOURNE
FOTO: ANNELIE EDSMYR

Lyssna, skriva, berätta. Pedagogiken för eleverna är tydlig.

FOTO: ANNELIE EDSMYR

”Minst en i varje familj ska kunna läsa”

Kolpona Murmu jobbar som lärare för barnen i byn Notunpara. Hon undervisar två timmar om dagen och går själv och hämtar flera av eleverna till undervisningen.

– Jag hoppas att minst en person i varje familj ska kunna utbilda sig och på så sätt bana väg för ett nytt liv för Kolfolket.

DET RITAS FLITIGT på griffeltavlorna utanför samlingssalen mitt i byn. Just idag handlar det om vad man tycker om att göra. En liten tjej ritar en balle-rina som dansar.

– Jag brukar först lära ut genom sånger, rim och ramsor på deras eget språk, sedan får de rita eller skriva vad de lärt sig och till slut berättar eleverna för varandra. På så sätt bygger de upp ett självförtroende, förklarar Kolpona pedagogiken.

Hon berättar att när hon var barn så fanns det inga möjligheter att lära sig läsa och skriva på sitt eget språk. Men genom MLE-skolorna (Multilingual Education) som SIL Bangladesh driver så får barnen förbereda sig för

grundskolan där undervisningen drivs på bengali.

– När vi tar fram skolmaterial jobbar vi med en årstidskalender där vi pratar om vad man gör vid olika tider på året. Utifrån det väljer vi ut 30 olika teman, för att lära barnen olika saker. Om temat är färg så tittar vi på olika material och lär dem namnen på olika färger, om temat är träd så går vi ut och tittar på träd.

FÖR KOLPONA är det viktigt att barnen har roligt när de lär sig. Det skratas och ritas och det är många händer i luften. Hon poängterar att det är viktigt att de får lära sig läsa och skriva på sitt huvudspråk, kol, för att sedan kunna lära sig bengali.

– Dels får de undervisning om sin egen kultur i en trygg miljö och genom att även lära sig bengali så bygger de upp det självförtroende de behöver för att kunna kommunicera med sina lärare i grundskolan.

Kolpona har undervisat i byn sedan 2013 och även varit med och tagit fram skolmaterialet.

– Jag älskar mitt jobb, speciellt när jag märker att barnen både har roligt och lär sig.

TEXT: JOHANNA
LITSGÅRD LEBOURNE

HALLÅ DÄR,

Robert Andreasson, ordförande Pingst Kungälv's Internationella Arbetsgrupp.

Varför har Kungälv's Pingstförsamling valt att stötta arbetet som SIL gör i Bangladesh?

– Vi har i flera år jobbat utefter en strategi i vårt internationella arbete där vi valt att ha ett fokusland där vi lägger största delen av vår energi, engagemang och pengar. Det landet är Bangladesh och har varit vårt fokus i tio år utifrån vår vision Hela människor i helade samhällen.

”Jag har starka minnen från en utvärderingsresa då vi byggde latriner.”

Har du något specifikt minne från någon av dina resor till landet?

– Jag har starka minnen från en utvärderingsresa då vi byggde latriner. Att se vilken skillnad dessa latriner gjorde för framför allt kvinnor var starkt. Vi startade projektet och hade primärt hälsoaspekten som skäl men vi märkte att det också var en kvinnofråga som mycket handlade om trygghet, integritet och självkänsla.

Vad tänker du om det arbete SIL gör?

– Jag tycker det är inspirerande och viktigt. Vi uppskattar att de fokuserar på minoriteter som tillhör de mest marginaliserade, vilket i det landet inte säger lite. En sak vi speciellt uppskattar är deras ganska jordnära sätt att arbeta och vi ser att de arbetssätt som de använder gör skillnad.

MADE IN BANGLADESH

– priset textilarbetarna betalar för våra billiga kläder

Ta en ordentlig titt i garderoben, framför allt på lapparna i kläderna. Med all säkerhet står det Made in Bangladesh i några av dem. Många av våra större klädbolag i Sverige har sin produktion i fabriksdistrikten runt Dhaka. Ett inte helt okontroversiellt val av land.

DEN 24 APRIL 2013 kollapsade en hel fabriksbyggnad i Bangladesh. Rana Plasas åtta våningsplan förvandlades till skräp och 1 138 människor dog. Det har beskrivits som den dödligaste incidenten i den globala klädingstrans historia där även 2 500 personer skadades. Bangladesh är också det land i världen där textilarbetarna tjänar minst, en månadslön ligger på motsvarande 570 kr i månaden vilket inte räcker för att täcka mat och bostad.

Sanjida Shamsher Elora arbetar som researcher åt Swedwatch som är en ideell förening och partipolitiskt obunden researchorganisation. Dess syfte är att minska sociala och miljömässiga missförhållanden kopplade till svenskrelaterade företags verksamhet i utvecklingsländer. Hon kommer själv från Bangladesh och har fokuserat på just textilindustrin i sitt arbete.

– Efter Rana Plaza skapades en juridiskt bindande överenskommelse med beställarna att fabrikenas konstruktion och brandsäkerhet skulle inspekteras. Det har gjorts men är långt ifrån klart och nästa år går femårsplanen för inspektionen ut.

BYGGNADESKONSTRUKTIONERNA av många fabriker i Dhaka är fortfarande en stor risk, fabriksarbetarnas situation som anställda är ett annat problem.

– Ägarna vill hålla nere kostnaderna gentemot köparna

för att inte tappa marknaden och då hålls lönerna nere. I dag är Bangladesh världens näst största marknad för produktion av kläder så den är viktig för landet men konkurrensen är stenhård. Tempot ökar när trender ska följas. Ibland kan det komma helt nya beställningar varannan vecka eller så ändras en order i sista minuten, berättar Sanjida.

FÖR DE SOM SYR kläderna innebär det ofta övertid, vilket i sin tur leder till att det är svårt att ha ett familjeliv som fungerar. Barnen går i skolan ett par timmar men sedan

”Ägarna vill hålla nere kostnaderna gentemot köparna för att inte tappa marknaden.”

Sanjida Shamsher Elora

måste de vara hemma och ta hand om småsyskon eftersom föräldrarna jobbar i fabriken, vilket i sin tur leder till många avhopp från skolan.

2015 AVSLÖJADE Borås Tidning hur en svensk leverantörfabrik i Bangladesh var fallfärdig och riskerade att kollapsa på samma vis som Rana Plaza. Fabriken som BT besökte saknade sprinklers, branddörrar och hade ojordade elskåp. Själva byggnaden var också i mycket dåligt skick och på taket stod en stor vattentank. Så sent som i juli dog åtta personer och närmare 50 skadades vid en explosion i en fabrik i utkanten av Dhaka. Tryckvågen var så kraftig att det uppstod skador också på andra företag i närheten.

Priset textilarbetarna betalar för de röda prislapparna i våra affärer.

TEXT OCH FOTO: JOHANNA LITSGÅRD LEBOURNE

PMU på Civil Society Days i Stockholm

Civil Society Days är en årlig konferens för civilsamhällesorganisationer. Årets mötesplats satte ett fokus på det krympande handlingsutrymmet för det civila samhället globalt.

Under de senaste åren har det märkts en tydlig trend med tuffare lagstiftningar som begränsat civilsamhällets rörelseutrymme i olika länder. Det gäller till exempel rätten att ta emot medel från utlandet eller försvårande regler för tillstånd och registreringar för verksamhet som bedrivs av kyrkor och civilsamhället. Under dagarna delade olika organisationer sina erfarenheter.

Det fördes också samtal om tro och bistånd. Niclas Lindgren, PMU:s direktor, fanns med i rundabords-samtal på temat: "In Service of Democracy and Human Rights? A Roundtable Discussion on Religious Actors in Contexts of Shrinking Civic Space". Samtalet arrangerades av Svenska Missionsrådet och Kunskapsforum för tro och utveckling.

Panzisjukhusets läkare dr Denis Mukwege utmanade utrikesminister Margot Wallström att engagera sig mer för situationen i Kongo. Till höger i bild Maria Bard, påverkansstrateg hos PMU.

Dr Denis Mukwege på besök hos utrikesminister Margot Wallström

Panzisjukhusets dr Denis Mukwege gjorde under hösten ett kort besök i Sverige för att bland annat möta utrikesministern.

– Samtalet handlade om den politiska situationen i DR Kongo. Dr. Mukwege utmanade utrikesministern att engagera sig än mer aktivt i den politiska situationen i landet. Både genom sin plats i säkerhetsrådet men även genom EU. Det var ett mycket bra samtal där viktiga och svåra frågor lyftes. Det är tydligt att utrikesministern kän-

ner starkt för situationen i DRK. Nu hoppas vi på fortsatt starkt politiskt engagemang i frågan där ord leder till praktisk handling, säger Maria Bard, påverkansstrateg hos PMU.

I slutet av 90-talet var PMU med och byggde Panzisijsjukhuset i östra DR Kongo. Sedan dess har sjukhuset och dess arbete för Kongos kvinnor och barn varit ett av PMU:s största och viktigaste åtaganden.

Insamlingsrekord!

2

– Vi är jättegglada över alla som är med och bidrar på olika sätt för att stödja de arbeten vi gör. Under sommaren har vi fokuserat mycket på kriser och konflikter där svensk pingstmission gör en insats. Rubriken har varit Rädda liv, lindra nöd och vi är tacksamma för varenda givare men behoven är fortsatt stora, säger **Elisabeth Hammarberg**, chef för insamling och kommunikation på PMU.

Genom att stötta PMU:s katastrofarbete bidrar man till att PMU snabbt kan stödja samarbetspartners att gensvara mot katastrofer, bara dagar efter att de inträffat.

**Här kan du läsa om
hur du kan hjälpa:**
[https://pmu.se/
katastrof#](https://pmu.se/katastrof#)

PMU:s globala tankesmedja möttes i Sverige för att bland annat prata om vad det innebär att vara en "Faith Based Organisation."

PMU:s globala tankesmedja möttes i Sverige för att prata tro

Den 24-26 oktober träffades PMU:s globala tanksmedja, först två dagar i Sigtuna, och sedan under en dag på huvudkontor i Alvik.

Tankesmedjan initierades 2011 och möts i regel vartannat år. Huvudtemat för samtalen denna gång gällde vad det innebär att vara en "Faith Based Organisation" det vill säga vilken roll tro och religion spelar i biståndsinsatser.

Syftet med tankesmedjan är att skapa utrymme för lokala partner att lyfta frågor som är viktiga i det internationella samarbetet och bidra till utvecklandet av koncept och strategier som för utvecklingsarbetet framåt.

I den avslutande sam-

lingen på PMU:s kontor i Alvik presenterades några av rekommendationerna som tankesmedjan föreslår. Jane Angom, från Uganda, lyfte fram problematiken kring att ord som demokrati, fred och jämställdhet i en kontext är positiva men kan ha en helt annan betydelse och vara problematiska i en annan.

Jane delade också tankar kring tro och religionens roll i biståndsarbetet samt vikten av att kyrkan inte bara talar om goda värden utan också i praktiken lever ut dessa. Magdalene Kelel från Kenya kommenterade PMU:s strategi ”Kompass mot 2020” och hur den används av lokala partner. Tankesmedjan var över-

ens om att inriktningen på strategin är väldigt bra och långsiktig, och att den hjälper till i styrning och planering av insatser lokalt. Bassem Maher från Egypten redogjorde kort för partners utvärdering av PMU.

Bland övriga internationella deltagare fanns Dhana Lama från Nepal, Diana Samaan från Palestina, Festus Wabwoba Mukoya från Kenya, Mathamsanqa Dube, Sanjeev Nissanka Jayawera från Sri Lanka och Solange Kasiba från DR Kongo. Tatta Lennartsson och Gunnar Swahn representerade svenska församlingar och PMU fanns representerade av flera personer.

TEXT: MIKAEL JÄGERSKOG

Om jag blir stor...

**DIN JULKLAPP
GÖR
DET
MÖJLIGT**

ÖNSKELISTA:

- gå i skolan
- mat
- medicin
- tid med mamma och pappa

SWISHA till 90 00 506, märk gåvan "Barnens rätt"
SMS-A BARNENS RÄTT till 729 80 för att skänka 100 kr.
PLUSGIRO: 90 00 50-6, märk gåvan "Barnens rätt"

BARNENS RÄTT-VÅR ANSVAR

90 ISVENS
KORTS INSKÄNKLINGS
KONTROLL

PMU

www.pmu.se/gavoshop

Resorna ger avtryck i butikerna

PMU:s second hand-kommunikatör, Magdalena Stenlund, har här åkt på en kampanjresa till Bangladesh. "Att själv ha träffat de människor vi når ut till gör hela skillnaden när du berättar om behov och hur vi har möjlighet att förändra framtiden för människor", säger hon.

Magdalena Stenlund arbetar som informatör och kommunikatör för PMU:s arbete med second hand-butikerna runt i Sverige. I maj besökte hos Bangladesh, här berättar hon varför och hur resan ger avtryck i butikerna.

Varför åkte du med till Bangladesh?

– Jag jobbar i kommunikationsteamet på PMU och är ofta ute både i våra second hand-butiker och församlingar och berättar om PMU:s arbete runtom i världen. Att själv ha träffat de människor vi når ut till, uppleva den miljö och de omständigheter de lever i gör hela skillnaden när du berättar om behov och hur vi har möjlighet att förändra framtiden för människor.

Hur är det att åka på sådana här kampanjresor?

– Spännande! Man kommer till platser man annars inte skulle komma till som turist. Vi upplever nya kulturer, anorlunda mat och får ta del av ett liv som på många vis är väldigt olik vår egen. Jag tror också att man måste vara lite flexibel när man åker ut på den här typen av resa både när

det gäller boende, mat och vägarna vi reser på.

Något möte du minns speciellt från resan?

– Ja, förutom alla de starka och berörande berättelserna, så drog jag och min kollega Elisabeth igång lekar en eftermiddag med barnen. Vi hoppade bland annat hage och förstod att de inte var vana vid att vuxna lekte med dem. Till en början var de lite blyga och försökte dölja sina leenden, men efter en stund lekte och skrattade vi för fullt tillsammans, de lärde även oss en variant av hoppa hage. Man slås av att barn är som barn är mest, oavsett var man bor och det är härligt att se! Efter en stund fick vi publik av föräldrar och vuxna som stod och tittade på oss och smålog, det var nog inte så vanligt att vuxna lekte med barn just där.

På vilket sätt är second hand-butikerna involverade under Barnens rätt kampanjen?

– Butikerna är en del av PMU och på så vis är man med och samlar in pengar till Barnens rätt genom bössor och "runda upp ditt köp". Många butiker väljer också att skänka en dagskassa eller ett belopp till Barnens rätt. Som butik har man en stor möjlighet att berätta och lyfta kampanjen till många människor och det blir synligt genom bland annat affischer, foldrar och den kampanjfilm som visas på de

tv-apparater som finns i butikerna. En del butiker skapar även event av olika slag för att uppmärksamma Barnens rätt-kampanjen ännu mer.

Hur kan våra läsare engagera sig?

– På riktigt så är det allra bästa att ta ett långsiktigt ansvar och bli Barnens rätt-vän genom att ge en summa varje månad som går till utsatta barn i världen. Berätta vidare till andra vad man tagit del av i den här tidningen om situationen för barnen i Bangladesh och hur PMU finns på plats, eller dela poster från PMU:s Facebooksida för att sprida och lyfta Barnens rätt. Man kan också gå in på vår hemsida och köpa ett gåvobevis och ge i julkupp, då ger man dessa barn möjlighet att gå i skola på sitt eget modersmål, få näringsrik mat och sjukvård. Det måste ju vara den bästa av klappar!

Här bredvid har vi julkuppstips, vad önskar du dig själv under granen i år?

– Vanligtvis tycker jag den frågan är svår, men i år har jag kommit på att jag önskar mig en footmassager, haha!

TEXT: JOHANNA LITSGÅRD LEBOURNE

FOTO: ANNELIE EDSMYR

Emmeli Asp, verksamhetschef på PMU Tolv Korgar, Pingstkyrkans second hand i Strängnäs, tipsar om sina bästa julkupp- och presenttips.

6 Julklapps- & presenttips

1. Min favorit, sjalar/halsdukar. De bästa varianterna finns hos oss i våra second hand-butiker tycker jag.

4. Fina skålar går alltid åt och kul att ge bort med något gott i.

2. Unika inredningsdetaljer, hittar man till bästa pris och stil hos oss i våra second hand-butiker.

5. Ramar! Det finns så fina att få tag på till nästan ingen peng alls.

3. Mässing och olika metall-er går aldrig ur tiden och finns i många fina varianter att hitta.

6. Böcker, så mycket fina böcker finns att hitta second hand. Varför inte ge bort en hel trave. Härligt att läsa och ger sen mervärde när det blir fint i bokhyllan.

SVT:s Korrespondenterna på plats i Sydsudan för att skildra svältkatastrofen och arbetet i regionen.

SVT skildrade pingstmissionens hjälparbete i Sydsudan

Nyangatomfolket i Sydsudan svälter. Omkring 70 000 människor hotas när torkan får skörden att slå fel för tredje året i rad, och FN:s mattransporter inte kan komma in i det otillgängliga området.

I SVT:s Korrespondenterna skildrades Pingst Jönköpings och PMU:s projekt med att hjälpa folket att röja

”Jag är oerhört imponerad av det arbete som pingstmissionen gör.”

Lena Scherman, SVT

en väg som ska göra det möjligt för mattransporterna att komma fram.

Projektet är ett ”Food for Work”-program, där människor i området själva deltar i arbetet i utbyte mot mat.

– Jag är oerhört imponerad av det arbete som pingstmissionen gör, säger utrikesreporter Lena Scherman till Dagen.

man på SVT till Dagen.

Vägen är viktig, inte bara för akut nödhjälp, utan också för att på sikt kunna få igång handel och ett utbyte med omvärlden som ska kunna lyfta Nyangatomfolkets levnadsnivå.

Programmet Att röja en väg går att ses på SVT play.

Missionärspriser till hela världen!

Kontakta oss för din nästa resa!

0140-37 50 00 • info@tranas-resebyra.se • www.tranas-resebyra.se

SAMARBETAR MED PINGST SEDAN 1980

PMU debatterar i Sydsvenskan

”Vi är djupt oroade över utvecklingen i Demokratiska republiken Kongo, där ett politiskt vakuum uppstått som bidrar till en farlig situation med ökat våld och lidande för befolkningen. Vi kan inte längre bara se på medan människor lider och dödas.”

– Det skriver Niclas Lindgren och Maria Bard i en debattartikel i Sydsvenskan den 18 oktober, i samband med visningen av filmen ”The Man Who Mends Women” om dr Denis Mukwege i Pingstkyrkan i Lund i oktober.

Under våren finns det möjlighet att boka upp för fler visningar.

Kongos farliga politiska läge lyftes i debattartikel av PMU i Sydsvenskan. Här kan du läsa artikeln: www.sydsvenskan.se/2017-10-17/oroande-utveckling-i-demokratiska-republiken-kongo

James berättar om hungersnöden i Sydsudan.

PMU:s partner Across på plats i Juba för att dela ut matpaket.

423 kronor räcker en hel månad

Sydsudan lider av en av de värsta humanitära kriserna i modern tid enligt FN. Konflikten i landet har gjort att närmare fyra miljoner människor tvingats fly sina hem och en miljon människor lider akut brist på mat och hotas av svält.

Nyligen delade PMU:s partner ACROSS ut matpaket till internflyktingar i utkanten av Juba. Det var beräknat till 1400 familjer

men fler dök upp så familjerna beslöt sig för att dela med sig av matpaketen.

– Vi är många som lider tillsammans med våra barn. Vi har ingen medicin och våra barn är hungriga och kan inte gå till skolan, berättade James som bor i området.

PMU planerar i dagsläget för ytterligare insatser, behoven är enorma men gåvorna når fram och gör

skillnad. Ett matpaket kostar motsvarande 423 kronor och räcker till en familj, som ofta består av sex personer, i en månad.

VILL DU HJÄLPA TILL?

- SWISHA till 90 00 506, märk din gåva ”Ge hopp”.
- SMS:a GEHOPP till 72980 för att skänka 100 kr. Sätt in en gåva märkt ”Ge hopp” på PG 90 00 50-6.

Följ oss på Instagram

Du vet väl om att du kan följa PMU på Instagram? Där kan du hänga med på olika event vi anordnar i Sverige, följa med oss ut på resor i världen eller läsa en berättelse från någon som blivit berörd av vårt arbete.

HALLÅ DÄR,

Daniel Alm, föreståndare i Pingst fria församlingar i samverkan och Pingstkyrkan Västerås.

Varför ska man som församling engagera sig i PMU:s Barnens rätt kampanj?

– Genom denna kampanj finns en möjlighet att komma med framtidshopp till många barn, något vi gemensamt har beslutat om i vår framtidsbild för Pingst. Här ges församlingarna möjlighet att göra verklig skillnad genom de uppbyggda samarbeten vi har i Bangladesh.

Hur kan man engagera sig förutom att ge pengar?

– Församlingarna kan engagera sig genom att, med hjälp av det material PMU har tagit fram, söka kontakter med lokal media, sprida i sociala medier, ge till skolor och så klart informera i den egna församlingen.

Hur kan man som församling bäst stötta PMU tycker du?

– Jag uppfattar PMU som en självklar och viktig del av vår rörelses globala engagemang för utsatta människor. Det är vår kristna tro som motiverar utvecklingsinsatser och humanitär hjälp.

– Genom PMU får församlingarna en plattform man inte kan ha som enskild församling och därför är det värdefullt att församlingarna finns med i och förankrar de globala insatserna lokalt. Man kan göra det genom förbön, informationsspridning och samlingsaktiviteter.

”Det här är också bistånd”

Maria Bard, påverkansstrateg för PMU

Maria Bard har jobbat som påverkansstrateg hos PMU sedan 2012. Ett jobb som går ut på att förändra orättvisa strukturer i samhället genom att påverka lagstiftning och politik. Vi har följt henne en hektisk vecka.

MARIA KOMMER inrusande med rullväskan i ett hårt grepp i entrén på SVT. Det är sista anhalten på en oväntat hektisk vecka. Om mindre än en timme kommer hon kanske sitta i Nobelstudion för att prata fredspris där dr Denis Mukwege är nominerad än en gång. Åsa som tar emot hälsar glatt.

– Då ses vi igen, säger hon och skrattar. Och håller tum-

marna för att det är Mukweges år i år.

Maria har suttit beredd de senaste åren för att prata om både dr Mukwege och situationen i Kongo. Det är en del av hennes jobb, att medverka i media och lyfta både personer och projekt PMU jobbar med.

– Som påverkansstrateg jobbar jag med att skapa mötesplatser för beslutsfattare och personer vi jobbar med inom PMU. Mitt jobb handlar mycket om att skapa förändring och trycka på.

MARIA BARD HAR jobbat aktivt som påverkansstrateg i tre år där dagarna kan se väldigt olika ut. Just den här veckan inleds på en fredag med möte hos utrikesminister Margot Wallström. Dr Denis Mukwege är på blixtpesök i Sverige

”Det är viktigt att vi som biståndsorganisation syns och hörs, där det finns en öppning ska vi vara med och trycka på.

Maria Bard

och Wallström vill träffa honom, Maria är med.

– De pratade om situationen i Kongo där dr Mukwege utmanade utrikesministern att engagera sig än mer aktivt i den politiska situationen i landet.

En del av jobbet är just att möta och informera besluts-

2017-10-02 – 2017-10-06

En vecka med Maria Bard

Tisdag 2017-10-03. Blixtpesök med dr Mukwege.

fattare som jobbar inom riksdag eller regering. Ibland handlar det om att skicka underlag till vissa frågor, förmedla kontakter eller arrangera forum och panelsamtal.

– I somras hade vi till exempel ett panelsamtal i Almedalen där jämställdhetsministern deltog tillsammans med representanter från Kvinna till kvinna och RFSU där vi diskuterade sexuellt våld i freds- och konfliktider. Nätverkandet är en viktig del av arbetet.

Onsdag 2017-10-04. Föreläsning i Linköping om konfliktminerale.

EN STOR DEL av jobbet handlar om att bygga förtroende både för de arbeten PMU stödjer men också för PMU som biståndsorganisation. Ibland kan det finnas luckor hos både myndigheter och beslutsfattare om vad PMU är eller det faktum att det är en trobaserad organisation.

– Det kan ibland finnas en okunskap när det gäller PMU och andra kyrkorelaterade och trobaserade organisationer. Där är det extra viktigt att bygga förtroende både relationellt och genom att vara påläst i de frågor vi lyfter och de projekt vi jobbar med. Vi vill ju hjälpa beslutsfattare att ta bra beslut och där finns ju en enorm brunn att ösa ur med tanke på alla våra partner ute i världen. Vi har ögon och öron på många platser i form av församlingar, en stor styrka i PMU:s varumärke.

Torsdag 2017-10-05. På väg från Lund till Stockholm.

Fredag 2017-10-06. SVT, sminkning.

HON BERÄTTAR OCKSÅ att hon nästan efter varje offentligt framträdande i media brukar få mejl från för henne okända personer med uppmuntran.

– Det betyder enormt mycket att folk ute i församlingarna ser kopplingen mellan att stå i Aktuellt och prata om situationen i Kongo och Panzsjukhuset och vår roll som kristna att hjälpa och stötta människor.

Maria står utanför SVT och konstaterar att hon ser trött ut när hon tittar på bilderna vi tagit. Det har varit en hektisk vecka med möte på UD, en tur till Bryssel, föreläsning i Linköping om konfliktminerale, panelsamtal i Lund, ett gäng radiointervjuer och nu SVT.

Är det svårt att få ihop familjeliv och jobbet?

– Jag har en väldigt förstående man, säger hon. Samtidigt, det är viktigt att visa för mina barn att man kan göra skillnad. Jag vill att de ska förstå att vill man så kan man vara med och förändra världen.

TEXT: JOHANNA LITSGÅRD LEBOURNE

FOTO: MARIA BARD OCH JOHANNA LITSGÅRD LEBOURNE

”Jag vill hjälpa utsatta kvinnor”

Solange Kasiba vill uppmuntra flickor att bli aktörer istället för våldtäktsoffer

Hon var på väg hem från universitetet tillsammans med en grupp andra kvinnor, när hon hörde rop ifrån en skogsduge. Därinne hittade de en fyraårig flicka, gråtande och blodig, som nyss hade blivit våldtagen. Några gav sig av för att få tag i gärningsmannen, några tog med sig flickan till sjukhuset. Solange Kasiba tog med sig upplevelsen och startade en organisation.

I dag är hon ledare för Bucop, DR Kongos motsvarighet till PMU.

SOLANGE KASIBA är uppvuxen i Bukavu. När kriget började 1996 hörde hon om de fruktansvärda brott som begicks i byarna.

– Det var soldater från Rwanda som gömde sig i skogen och kom in i byarna och skövlade allt, mördade männen och våldförde sig på kvinnor och barn, berättar hon.

Solange är gift och har sju barn, och var redan vuxen när hon bestämde sig för att börja studera landsbygdsutveckling på ISDR, Institute Supérieur de Développement Rural i Bukavu. Mötet med den våldtagna flickan den där dagen på hemvägen gav henne mardrömmar under en längre tid.

– Jag kan fortfarande höra hennes rop.

Det fick henne att bestämma sig för att hjälpa kvinnor och flickor som utsatts för sexuellt våld. Redan under studieåren hade hon startat en ideell organisation, IFRAD, som hjälper kvinnor att få ta del av utvecklingsprojekt. Efter avslutade studier började hon arbeta som socialassistent för det tyska biståndsorganet GTZ. Hon tog emot unga kvinnor som blivit gravida efter en våldtäkt, såg till att deras barn fick gå i skolan och hjälpte dem att hitta jobb och bostad.

HON HAR OCKSÅ engagerat sig i miljöfrågor, och 2010 fick hon ett pris av organisationen POWEO för sitt initiativ att omvandla sopor till briketter, vilket både hjälpte fattiga kvinnor att få tag i bränsle, och sparade på ved och kol.

I dag arbetar hon som ledare för Bucop, den kongolesiska pingströrelsen CEPAC:s organ för utveckling. I allt arbete vill hon fokusera på kvinnor.

– Kvinnor har ett hjärta och ett medlidande för andra. Det är kvinnorna och barnen som blir offer, och därför har vi ett större engagemang. Det är kvinnorna som känner

till behoven, och det är också kvinnorna som kan peka ut förövarna.

Solange vill uppmuntra kvinnor att gå från att vara offer till att bli aktörer.

– Tidigare hade kvinnorna mycket kraft, men kvinnor som har blivit utsatta för våldtäkt förlorar den kraften,

säger hon. De blir passiva och drabbas av skam, rädsla och utstötthet. Våldtäkten berövar dem deras värdighet. Men jag vill ge kvinnorna tillbaka deras kraft och hjälpa dem att se att det inte är deras fel.

FÖR SOLANGE personligen har hennes tro betytt mycket i arbetet.

– Jag har alltid gett vidare de pengar jag har anförtratts, säger hon. En del har sagt till mig att jag borde behålla lite för egen del, men jag har stått fast vid att det som ska gå till flickorna också ska göra det. Gud håller mig ansvarig.

Tron har också hjälpt henne att känna medlidande med de flickor som har utsatts, och gett henne kraft att fortsätta när det har varit tungt.

Men kyrkan har också en viktig roll för hela landet, enligt Solange, och inte minst de kristna kvinnorna. För ett par år sedan startade hon Debora-kampanjen för kvinnor i kyrkan.

– Debora var en domare, och hon hörde vad Gud sa till Barak. Barak gjorde inte det Gud hade sagt, och det gick illa för landet. Precis som Debora behöver vi, kristna kvinnor i Kongo, resa oss upp och se till att vi vänder det här landet rätt. Det är dags att tala, och att jaga bort fienderna – inte några personer, men de beteenden som förstör vårt land.

TEXT: CAROLINA KLINTEFELT
FOTO: ANNELIE EDSMYR

FÖRETAG MED SOCIALT ANSVAR

Tillsammans skapar vi en bättre värld!

KRISS

Orangia AB

Holmgrens metall

LinguArs AB

Larssons BYGGSERVICE AB

Bad & värme GNÖSJO RÖRLEDNINGSAFFÄR

PÅLAMAALY

CrisaIT

PMU

Barnen på Hovåskolan i Västra Frölunda, Göteborg, är startklara.

PMU:s skolmaterial finns att ladda ned på pmu.se. Tipsa gärna lärare eller använd i barngrupper.

Skola sprang för barn i Bangladesh

Eva-Lisa Alfredsson arbetar som lärare för en tvåa på Hovåsskolan i Västra Frölunda, Göteborg. Hon berättar att de brukar använda sig av Skoltidningen Kompis och film från PMU och ordnade i år ett lopp till förmån för barnen i Bangladesh.

– **JAG TYCKER** att det är bra material och en hjälp för mig som lärare när vi ska prata om barns rätt i världen. Vi brukar göra en satsning på FN-dagen.

I skolmaterialet få man följa barnen i byarna Notunpara och Goyerpur i Bangladesh där minoritetsbe-

folkningarna Kol och Mahlebor. Där bär barnen ett stort ansvar när föräldrarna är ute och jobbar på fälten och många hoppar av skolan.

– Eleverna blev väldigt tagna av filmen, speciellt med tanke på att barnen var i samma ålder som dom. En flicka funderade på om vi

kunde samla in kläder och skor, en annan konstaterade att "om jag hade bott där hade jag inte överlevt", berättar Eva-Lisa.

MARIANNE HENRIKSSON Holmström PMU:s representant sedan 40 år tillbaka var på plats och berättade om biståndsarbetet som pågår i byarna.

– Det är väldigt roligt att vara ute och möta barnen och de brukar oftast landa i frågan: Hur kan vi hjälpa till?

På Hovåsskolan genom-

fördes ett lopp där barnen sprang klassvis och skänkte pengar till arbetet i Bangladesh.

– Det här är ett privilegerat område där en del barn inte är så medvetna om hur det ser ut i världen. En sådan här film och tidning kan vara ett uppvaknande. Det gör mycket när de får se hur barn har det en vanlig dag på en helt annan plats i världen, säger Eva Lisa.

TEXT: JOHANNA LITSGÅRD LEBOURNE
FOTO: PRIVAT

Tidningen PMU ges ut av Pingstmissionens Utvecklingssamarbete

Ansvarig utgivare:
Daniel Alm.

Redaktör: Johanna Litsgård Lebourne.

Redaktion: Annelie Edsmyr, Johanna Litsgård Lebourne,

Elisabeth Hammarberg, Niclas Lindgren och Magdalena Stenlund.

Omslag: Annelie Edsmyr.

Redigering: Peter Wickberg.

Produktion: Swedmedia.

Tryck: V-TAB, Vimmerby.

Upplaga: 31 547 exemplar.

E-post: redaktion@pmu.se

Internet: www.pmu.se

PMU finansieras med stöd av Sida (Styrelsen för

internationellt Utvecklingssamarbete). Sida delar inte nödvändigtvis de åsikter som här framförs.

Ansvarig utgivare ansvarar för innehållet i tidningen. Redaktionen ansvarar ej för obeställt material.

PMU:s huvudkontor:

Box 151 44, 167 15 Bromma,
08-608 96 00,
08-608 96 50 (fax).

Vårgårda Biståndscenter:
PMU, Skattegårdsgatan 1,
447 91 Vårgårda, 0322-66 87
60, 0322-62 37 39 (fax).

PMU (Pingstmissionens Utvecklingssamarbete) är de svenska pingstförsamlingarnas biståndsorgan. Organisationen arbetar tillsammans med församlingarna i cirka 160 projekt i ett 35-tal länder.

Ett förändringsarbete kräver uthållighet

För några år sedan besökte jag ett av våra projekt i Filippinerna, där vi i samverkan med pingstförsamlingen i Tenhult och vår lokala samarbetspartner arbetar med manganerna, en utsatt etnisk minoritet. Antalet etniska, religiösa och språkliga minoritetsgrupper i världen uppgår till många tusen med långt mer än en och en halv miljard medlemmar. Staterna har ett ansvar att utan diskriminering ge personer ur minoritetsgrupperna samma rättigheter som landets övriga befolkning, till exempel till utbildning och hälsovård. Tyvärr fungerar det inte så.

När vi började arbetet med manganerna för över 15 år sedan var många inte medborgare i landet, vilket innebar en enorm utsatthet och diskriminering. Utan medborgarskap fick föräldrarna inga födelsebevis för sina barn, vilket gjorde att de hamnade utanför skolsystemet. Läskunnigheten i området var därför oerhört låg. Som etnisk minoritet hade man också mycket begränsade rättigheter att få del av sjuk- och hälsovård, och ingen talade för dem om deras rättigheter inför lokala och nationella politiker. I dag ser det annorlunda ut. Efter år av arbete är många nu medborgare i sitt eget land och man har bildat sin egen organisation. Med stöd av oss driver folkgruppen egna frågor och perspektiv mot beslutsfattare på olika nivåer.

NÄR JAG FANNS med i samtal om innehållet i tidningen du håller i din hand tänkte jag på detta exempel, och på hur utanförskap, utsatthet och diskriminering kan ersättas av förändring och framtidshopp om vi är uthålliga i vårt stöd. I tidningen kan du läsa om årets Barnens Rätt-kampanj, där andra minoritetsgrupper i Bangladesh nu får stöd genom

PMU:s arbete. Barn får chansen att lära sig läsa och skriva på sitt eget språk, samtidigt som man som minoritetsfolk får redskap och möjlighet att stå upp för sina egna rättigheter. För att uppnå förändring behöver enskilda individer få chansen, samtidigt som vi tillsammans också lär oss hur vi ska kunna påverka beslutsfattare, för att långsiktigt skapa förutsättningar för förändring. En del av förändringsarbetet behöver ske i våra samarbetsländer, medan andra insatser behöver göras i Sverige och Europa då genom det politiska påverkansarbete PMU gör. Det kan du också läsa om i tidningen där du får följa påverkansstrategen Maria Bard under en vecka. Fattigdomen i världen är intimt relaterad till system och strukturer som upprätthåller orättvisorna världens fattiga upplever.

DET FINNS I VÅRT arbete också ett oerhört viktigt moment av uthållighet och långsiktighet. Det blev väldigt tydligt när jag tillsammans med ett team från pingstförsamlingen i Jönköping, och SVT:s Korrespondenterna, nyligen besökte ytterligare en mycket utsatt etnisk minoritet vi arbetar med, nyangatom i Sydsudan. Att vi nu kan göra insatser bland dem bygger på det svensk pingstmission gjorde på 1970-talet på Etiopiensida, där folket också finns. Ord som ömsesidighet, förtroende och tillit är avgörande om vi tillsammans ska kunna åstadkomma förändring, ord som kräver ett långsiktigt engagemang. Som Paulus uttrycker det; "Låt oss inte tröttna på att göra gott. Ty när tiden är inne får vi skörda, om vi inte ger upp". (Gal 6:9).

Niclas Lindgren
Direktör, PMU

Stöd oss regelbundet – bli månadsgivare!

Så fungerar det. Som månadsgivare skapar du förutsättningar för att människor i fattigdom ska få chans till ett värdigt liv och redskap att själva förändra sin situation.

Din månatliga gåva dras via autogiro. Enkelt och bekvämt för dig och ovärderligt för oss. Så blir du månadsgivare. Beställ anmälningskalender på: **Hemsidan:** www.pmu.se

Telefon: 08-608 96 00
Mejl: info@pmu.se
Fyll i talongen med dina person- och bankuppgifter och skicka den till oss. Resten ordnar vi.

90 KONTRO SVENSK INSAMLINGS KONTROLL
Pg 90 00 50-6

Om jag blir stor...

“...vill jag
bli doktor
och ge
medicin
till de
sjuka.”

— Joshna, 10 år.
Bangladesh

DU BEHÖVS FÖR ATT GÖRA DET MÖJLIGT!

- SWISHA till 90 00 506, märk gåvan "Barnens rätt"
- SMS-A BARNENSRÄTT till 729 80 för att skänka 100 kr.
- PLUSGIRO: 90 00 50-6, märk gåvan "Barnens rätt"

**BARNENS
RÄTT-VÅRT
ANSVAR**

90 SVENSK
KONTO INSAMLINGS
KONTROLL

PMU
WWW.PMU.SE